

Sygn. akt IX U 560/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 lutego 2018 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 560/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.02.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. rozpoznając wniosek zawarty w odwołaniu z dnia 23.05.2016r. od decyzji z 22.02.2016r., odmówił ubezpieczonemu A. W. (W.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na fakt, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu – z uwzględnieniem wynagrodzenia z lat 1976-1991, 1997-2000- wyniósł 237,42% i nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji sprecyzowanym na rozprawie w dniu 9.05.2018r., domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie pierwszej emerytury górniczej z uwzględnieniem zarobków odtworzonych w opinii biegłego sądowego, sporządzonej w sprawie IXU 1058/16.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak

w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż opinia biegłego nie jest środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia w postępowaniu przed organem rentowym.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 28.06.1991r. jest uprawniony do emerytury górniczej, a pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 25.07.1991r.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1985-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 390,58 % i został ograniczony do 250%.

Decyzją z dnia 22.02.2016r. organ rentowy rozpoznając wniosek ubezpieczonego o ponowne ustalenie wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, odmówił ubezpieczonemu prawa do wnioskowanego przeliczenia z przyczyn wskazanych na wstępie.

Do wniosku o przeliczenie ubezpieczony załączył zaświadczenie o zarobkach za lata 1976-1991 wydane przez pracodawcę na podstawie dokumentacji płacowej.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z 20 lat wybranych z okresu od 1976-2000 wyniósł 237,42%.

W dniu 23.05.2016r. ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji i wyrokiem z dnia 11.01.2017r. sygn. IXU 1058/16 tutejszy Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do ponownego obliczenia od dnia 28.09.2015r. emerytury ubezpieczonego w myśl art.110a ust.1 ustawy emerytalnej.

W toku tego postępowania w oparciu o opinię biegłego z zakresu emerytur i rent, dopuszczoną w sprawie dla ustalenia w sposób najbardziej korzystny wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek za 1991r., przy odtworzeniu wynagrodzeń ubezpieczonego za okres od 1971-1975, w oparciu o dane zawarte w aktach osobowych ubezpieczonego, w karcie zasiłkowej, dane w legitymacji ubezpieczeniowej oraz zaświadczeniach o wynagrodzeniu znajdujących się w aktach ZUS i w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe Sąd ustalił, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z lat 1971-1975,1977-1991 jest wyższy niż 250% i wynosi 261,20%.

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 10.11.2016r. zakwestionował opinię biegłego w zakresie w jakim dotyczy przyjęcia za styczeń i luty 1971r. 26 dni roboczych w miesiącu zamiast 25 oraz przyjęcia Karty Górnika za cały 1973r. w wysokości 20%, wskazując jednocześnie, że po obniżeniu dni roboczych do 25 za powyższe miesiące oraz obniżeniu KG za styczeń, luty 1973r. wyliczony wskaźnik przekroczy 250%.

Apelację od tego wyroku złożył organ rentowy zarzucając mu naruszenie prawa procesowego poprzez niezastosowanie art.477(9) § 2 kpc poprzez niewskazanie w uzasadnieniu przyczyn, dla których Sąd uznał, że odwołanie nie podlegało odrzuceniu w sytuacji gdy, zostało złożone ze znacznym przekroczeniem terminu do jego wniesienia.

Wyrokiem z dnia 28.12.2017r. III AUa 596/17 Sąd Apelacyjny w Katowicach uznał powyższą apelację za zasadną i zmienił zaskarżony wyrok odrzucając odwołanie ubezpieczonego. Jednocześnie w pkt. 2 tego wyroku Sąd przekazał organowi rentowemu wniosek ubezpieczonego o przeliczenie podstawy wymiaru jego emerytury w myśl art.110a ustawy emerytalnej, zawarty w odwołaniu jako nowy wniosek.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmawiając prawa do wnioskowanego przeliczenia z przyczyn wskazanych na wstępie.

Na rozprawie w dniu 9.05.2018r. ubezpieczony sprecyzował powyższy wniosek domagając się przeliczenia w trybie art.110 a swojej pierwszej emerytury górniczej, którą przyznano mu przed ustaniem zatrudnienia w KWK (...).

Ubezpieczony pracował w tej kopalni od 30.06.1966r. jako stażysta, potem górnik, od 01.03.1971r. jako nadgórnika, a od 01.05.1974r. jako sztygar zmianowy. Pracował w oddziale wydobywczym. Jego wynagrodzenie składało się z pensji zasadniczej, dodatku funkcyjnego, wynagrodzenia z karty górnika, dodatku zmianowego, wynagrodzenia za przepracowane niedziele, premii oraz deputatu węglowego.

Wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1976-1991 pracodawca wykazał na druku Rp-7. Zarobki za wcześniejsze lata 1971-1975 zostały odtworzone przez biegłego w opinii z dnia 23.09.2016r.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o dokumentację akt emerytalnych, akta sprawy IXU 1058/16 – w szczególności znajdującą się tam opinię biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S. z dnia 23.09.2016r. (k. 18-21) oraz zeznania ubezpieczonego (k.13-14) oraz jego zeznania złożone w toku niniejszego postępowania na rozprawie w dniu 9.05.2018r.(k.13-14a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent mgr K. S., która została sporządzona w sprawie IXU 1058/16. Biegły na podstawie posiadanej dokumentacji przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1971-1975 , a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (261,20%) okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia. Nawet po uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego zgłoszony wobec powyższej opinii, wskaźnik ten pozostanie wyższy od 250%.

W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wydana w oparciu o fachową wiedzę na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej dokumentacji oraz obowiązujących w tych okresach przepisów. Biegły ustalając wysokość zarobków ubezpieczonego za sporne lata przyjął tylko te składniki wynagrodzenia, które niewątpliwie mu przysługiwały takie jak : wynagrodzenie zasadnicze, dodatek funkcyjny, wynagrodzenie z karty górnika oraz deputat węglowy. Złożone przez organ rentowy w piśmie z dnia 10.11.2016r. zastrzeżenia, jedynie w niewielkim stopniu kwestionują ustalenia poczynione przez biegłego, a ich ewentualne uwzględnienie nie spowoduje obniżenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru poniżej wartości 250%.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury w myśl art.110a powołanej ustawy od dnia złożenia nowego wniosku tj. od(...)

Sędzia